



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **T. B.**
zastoupena Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Stodolní 834/7

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 00 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2019 č. j. MSK 166831/2019, o
přestupcích

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského

Shodu s prvopisem potvrzuje

úřadu Kravaře ze dne 11. 9. 2019 č. j. MUKR 14466/2019 o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobkyně namítala, že byla zkrácena na svých právech, neboť správní orgán neprovedl dostatečné a úplné dokazování ohledně skutečností jí tvrzených a zejména pak skutečností, které vyšly najevo v rámci projednání předmětné věci. Správní orgán tak na základě takto neúplného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým a právním závěrům. Dále žalobkyně žalovanému vytkla, že správní orgán neuvedl, co bylo podkladem pro rozhodnutí. Správní orgán popisuje, jaké důkazy byly ve věci prováděny, avšak ve skutečnosti vycházel z té části výpovědi, která svědčila v její neprospěch. Zcela účelně nevycházel ze skutečností, které jednoznačně vyvracejí její vinu. Poukázala na to, že opakovaně v průběhu správního řízení uváděla, že vozidlo značky Škoda Fabia jelo velmi pomalu, a proto se rozhodla začít je předjíždět. Při předjíždění do jí řízeného vozidla značky Fiat Punto vozidlo Škoda Fabia, které odbočovalo vlevo do ulice Kostelní, narazilo. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že nejednala v rozporu se zákonem. Pravidla silničního provozu porušila pouze řidička motorového vozidla Škoda Fabia, což správní orgány vůbec nebraly v úvahu a v rozhodnutí neuvedly, proč tak neučinily, v důsledku čehož zatížily svá rozhodnutí nepřezkoumatelností. Žalobkyně rovněž nesouhlasila se závěrem správního orgánu, že jednala vědomě nedbale. Poznamenala, že vědomá nedbalost je budována na vědomé možnosti vzniku následků, což je schopnost pachatele rozpoznat a zhodnotit okolnosti, které vytvářejí možné nebezpečí pro zájem chráněný zákonem. Namítala, že ona jednala právě tak, aby svým jednáním nezpůsobila škodu. Vyslovila názor, že ze správního spisu je zřejmé, že řidička motorového vozidla škoda Fabia jela velmi pomalu a navíc se při jízdě náhle a na poslední chvíli rozhodla k odbočování. S takovým jednáním žalobkyně vůbec nepočítala a ani je nepředvíдалa. Uvedená skutečnost jednoznačně svědčí o tom, že dopravní nehodu zavinila právě řidička motorového vozidla Škoda Fabia. Správní orgány tuto skutečnost vůbec nebraly v úvahu. Žalobkyně žalovanému rovněž vytkla, že správní orgány neprovedly dostatečné dokazování tak, aby bylo bez pochyby jasně prokázáno, jak došlo k dopravní nehodě a kdo nese objektivně odpovědnost za její zavinění. Dle žalobkyně správní orgán rozhodnutí opřel pouze o tvrzení dvou účastníků dopravní nehody, a to žalobkyně a paní A. K. Jejich tvrzení byla rozporná. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí neuvádí, na základě jakých konkrétních skutečností považuje tvrzení A.K. za věrohodná a proč je nevěrohodná její výpověď. Žalobkyně žalovanému také vytkla, že odmítl provést důkazy, které navrhla, konkrétně vypracování znaleckého posudku, který by vyjasnil, která z řidiček jednala v rozporu s pravidly silničního provozu, případně zda žalobkyně mohla zabránit střetu s vozidlem Škoda Fabia. Žalobkyně zopakovala, že v průběhu celého správního řízení setrvala na svém tvrzení, že řidička osobního motorového vozidla Škoda Fabia jela velmi pomalu, tímto svým chováním komplikovala plynulost silničního provozu a navíc se náhle a na poslední chvíli rozhodla ke změně směru jízdy, čímž zavinila vznik předmětné dopravní nehody.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na to, že žalobkyně blíže nespecifikuje, v čem je podle ní provedené dokazování nedostatečné či neúplné (vyjma neprovedení znaleckého posudku). Poznamenal, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je sice dosti stručné, nikoli však nepřezkoumatelné. Žalovaný jako odvolací správní orgán toto odůvodnění doplnil a rozvedl, což je zcela přípustné, neboť rozhodnutí

správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek. K námitce žalobkyně, že správní orgány vycházely pouze z rozporných tvrzení účastnic dopravní nehody a namítá, že vycházely z té části její výpovědi, které jsou v její neprospěch, a pominuly skutečnosti, které vyvracejí její vinu, žalovaný uvedl, že žalobkyně opět nijak nespecifikuje, které konkrétní skutečnosti má na mysli. Žalovaný zdůraznil, že správní orgány vycházely nejen z výpovědi obou řidiček, které měly účast na dopravní nehodě, nýbrž také z objektivních stop v podobě plánu místa nehody, ponehodových postavení vozidel a zejména vzájemného poškození obou vozidel, s nimiž výpovědi obou obviněných konfrontovaly. Ze všech těchto důkazů posouzených ve vzájemné souvislosti pak dovodily závěr o vině obou řidiček za dané přestupky. Absurdní je dle žalovaného tvrzení žalobkyně, že nejednala v rozporu se zákonem. Přitom na druhé straně výslovně doznává, že v daném místě (kde se nachází podélná čára souvislá, kterou je zakázáno přejíždět, není-li to nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci) přejížděla podélnou čáru souvislou, přičemž současně předjížděla jiné vozidlo. Skutečnost, že toto vozidlo „jelo pomalu a přibrzdňovalo“, jak žalobkyně vypověděla a rovněž v žalobě zdůrazňuje, nijak žalobkyni nezbavuje odpovědnosti za přestupek, spíše naopak. Nízká rychlost vozidla není v žádném případě zákonným důvodem, pro který by bylo dovoleno přejíždění podélné čáry souvislé, resp. předjíždění. Naopak popsání chování vozidla jedoucí před ní, mělo být pro žalobkyni signálem, aby dbala zvýšené opatrnosti a vyčkala, jaký manévr bude toto vozidlo provádět, neboť právě zpomalování je (kromě jiného) typické pro vozidlo, které hodlá odbočit vlevo. K tvrzení žalobkyně, která rozporuje závěr o zavinění ve formě vědomé nedbalosti, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že přestupkem zaviněným z vědomé nedbalosti shledal u žalobkyně pouze přejíždění podélné čáry souvislé; přestupek spočívající v předjíždění shledal (na rozdíl od správního orgánu I. stupně) zaviněným pouze z nedbalosti nevědomé. Dle žalovaného není pravda, že správní orgány se nijak nezabývaly posouzením protiprávního jednání druhé řidičky A. K. Právě naopak. I ona byla uznána vinou z přestupku v příčinné souvislosti se střetem vozidel. K důkaznímu návrhu znaleckým posudkem z oboru silniční doprava, žalovaný uvedl, že v dané věci by byl tento důkaz nadbytečný, neboť z provedených důkazů lze učinit jednoznačné závěry, přičemž technické otázky nebyly mezi oběma obviněnými sporné a jejich výpovědi korespondovaly s ostatními provedenými důkazy.

4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Krajský soud ze správních spisů zjistil následující pro věc významné skutečnosti. Správní orgán I. stupně na základě oznámení přestupku ze dne 23. 7. 2018 zahájil řízení ve věci předmětných přestupků. Písemnost obsahující sdělení obvinění žalobkyni spolu s předvoláním k ústnímu jednání bylo doručeno žalobkyni 5. 10. 2018. U ústního jednání dne 22. 10. 2018, jemuž byla žalobkyně přítomna, stejně tak i druhá účastnice dopravní nehody paní K., správní orgán I. stupně provedl důkaz protokolem o nehodě v silničním provozu, v němž se konstatuje, že 30. 5. 2018 ve 12:25 hodin došlo k dopravní nehodě v obci Kravaře v tříramenné křižovatce komunikací ulic Hlučínská ve směru jízdy Kravaře – Dolní Benešov. Šlo o uzavřenou obec, kde byla povolena maximální rychlost jízdy 50

km/h. V protokolu je rovněž zaznamenáno, že komunikace ulice Hlučinská je o celkové šíři 7,4 m, povrch komunikace tvoří živice. V době ohledání byl povrch komunikace suchý, bez závad. Komunikace ulice Hlučinská je označena v obou směrech jízdy svislým dopravním značením č. P2 „Hlavní pozemní komunikace“ s dodatkovou tabulí č. E 2a „Skutečný tvar křižovatky“. Na komunikaci ulice Hlučinská se nacházelo vodorovné dopravní značení č. V1a „Podélná čára souvislá“, která v křížení s komunikací ulice Polní byla přerušovaná. V obou směrech jízdy komunikace ulice Hlučinská byly vyznačeny krajnice souvislou bílou čarou. Před komunikací ulice Polní byla čára přerušovaná. Komunikace ulice Polní byla označena svislým dopravním značením č. P4 „Dej přednost v jízdě“. Přehlednost úseku a dopravního značení byla dobrá. V pasáži vyličení události se konstatuje, že 30. 5. 2018 ve 12:25 hodin došlo k dopravní nehodě v obci Kravaře, a to tak, že řidička B. řídila motorové vozidlo Fiat RZ X po komunikaci ulice Hlučinská ve směru jízdy na obec Dolní Benešov. V tříramenné křižovatce s ulicí Kostelní před ní jedoucí řidička K. zpomalila, dala znamení o změně směru jízdy doleva a započala odbočovat vlevo na komunikaci ulice Kostelní, aniž by se řádně přesvědčila, zda neohrozí řidiče jedoucí za ní, kdy v této době byla předjížděna motorovým vozidlem Fiat řidičky B. Došlo ke střetu mezi vozidly, a to pravou boční částí vozidla Fiat a levou přední částí vozidla Škoda. V popisu stop se kromě jiného uvádí u stopy č. 1, že motorové vozidlo Škoda RZ X stojí na středu komunikace ulice Hlučinská v křižovatce s ulicí Kostelní svou přední částí na obec Dolní Benešov. Jeho levá přední část se nachází 2 m od pomocného bodu měření. Jeho levá zadní část se nachází 2,6 m od pomocného bodu měření a 1,4 m od výchozího bodu měření. U stopy č. 2 se uvádí, že motorové vozidlo Fiat RZ X se nenachází v původním postavení po dopravní nehodě. Je odstavené za pravou krajnicí ulice Hlučinská ve směru jízdy na obec Dolní Benešov. Vozidlo Škoda má poškozen přední nárazník, levé přední světlo, levý přední blatník, ořez levého předního disku. Vozidlo Fiat má poškozené pravé přední dveře, pravý přední blatník, pravé zadní dveře. Ve spise je rovněž plánec zachycující konečné postavení vozidel, z něhož plyne, že vozidlo Škoda zůstalo v ponehodovém postavení uprostřed křižovatky, jak je rovněž zaznamenáno v protokolu o nehodě v silničním provozu. Levou částí se již nacházelo v levém protisměrném jízdním pruhu. Řidička vozidla Fiat po střetu pokračovala v jízdě a za křižovatkou zastavila při pravém okraji pozemní komunikace. Součástí spisu je i fotodokumentace včetně jejího popisu.

7. U ústního jednání 22. 10. 2018 správní orgán I. stupně provedl důkaz citovaným protokolem o nehodě v silničním provozu a plánkem místa dopravní nehody, dále provedl důkaz zhlédnutím fotodokumentace z místa dopravní nehody. Žalobkyně u ústního jednání 22. 10. 2018 se k věci vyjádřila tak, že toho dne řídila předmětné motorové vozidlo značky Fiat Punto v obci Kravaře po ulici Hlučinské ve směru na obec Hlučín. Před ní jelo osobní vozidlo Škoda. Vozidlo Škoda jelo pomaleji, chtěla ho začít předjíždět. Při předjíždění do ní narazilo vozidlo Škoda, které odbočovalo vlevo do ulice Kostelní. Po nárazu pokračovala v jízdě a s vozidlem zastavila při pravém okraji vozovky. Na otázku, kde se nacházelo vozidlo Škoda, než jej začala předjíždět, žalobkyně odpověděla, že jelo ve středu svého jízdního pruhu. Na otázku, zda vozidlo Škoda dávalo před odbočením znamení o změně směru jízdy vlevo, žalobkyně odpověděla, že jak toto vozidlo předjížděla, tak si všimla levého blinkru na vozidle Škoda. Na otázku, proč vozidlo Škoda předjížděla na podélné čáře souvislé, žalobkyně odpověděla, že vozidlo Škoda jelo pomalu a přibrzdžovalo, proto se rozhodla je předjet. Druhá účastnice dopravní nehody paní A. K. se

k věci vyjádřila tak, že před tím, než začala odbočovat vlevo do ulice Kostelní, zpomalila a podívala se do zpětného zrcátka, zda za ní nejede vozidlo. Zjistila, že za ní jede vozidlo. Poté dala znamení o změně směru jízdy vlevo a sledovala provoz před sebou. Jelikož z protisměru nejelo žádné vozidlo, odbočila vlevo. Při odbočení došlo ke střetu mezi levou přední částí jejího vozidla o pravý bok vozidla, které jelo za ní. Ihned zastavila a zjišťovala, co se stalo. Na otázku, zda se před odbočením vlevo přesvědčila, zda vozidlo jedoucí za ní ji nepředjíždí, odpověděla, že úplně těsně ne, předpokládala, že ji v tomto místě nebude nikdo předjíždět.

8. Ze správního spisu rovněž plyne, že podáním ze dne 30. 5. 2019 žalobkyně prostřednictvím svého zástupce navrhla vypracování znaleckého posudku s odůvodněním, že s ohledem na dosavadní důkazní situaci nelze s jistotou mít za to, že jednání, z něhož je obviněna, má nést odpovědnost i ona. Zjištění správního orgánu považovala za nedostatečné. Správní orgán I. stupně žalobkyni navržený důkaz znaleckým posudkem neprovedl a v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu uvedl, že tento důkaz by byl nadbytečný, neboť z provedených důkazů je jednoznačně prokázáno, že obě obviněné se dopustily předmětných přestupků. Konstatoval, že vycházel z poškození obou vozidel, z čehož je zřejmé, že vozidlo Škoda již odbočovalo vlevo do ulice Kostelní, dále z výpovědi obou obviněných, z nichž vyplynulo, že řidička K. před odbočením dala znamení o změně jízdy vlevo a pak už věnovala pozornost tomu, zda z protisměru nejede nějaké vozidlo a předpokládala, že v tomto místě, kde je podélná čára souvislá, nebude předjížděna. Dále vzal za prokázáno z výpovědi žalobkyně, že vozidlo Škoda, které jelo před ní, předjížděla proto, že vozidlo jelo pomalu a přibrzdňovalo. Znamení o směru jízdy vlevo uviděla, až vozidlo předjížděla. Zdůraznil také, že žalobkyně nesměla předjíždět, protože se v místě dopravní nehody nacházela vodorovná dopravní značka V1a „Podélná čára souvislá“, kterou je zakázáno přejíždět nebo ji nákladem přesahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Správní orgán uzavřel, že pokud by se řidička K. řádně podívala za sebe, zda ji někdo předjíždí a žalobkyně se řádně přesvědčila, že vozidlo před ní dává znamení o změně směru jízdy a hlavně respektovala dopravní značku č. V1a „Podélná čára souvislá“, pak by nedošlo k dopravní nehodě. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně o nadbytečnosti vypracování znaleckého posudku, přičemž doplnil, že znalec z oboru silniční doprava se přibírá zejména v případech, kdy není znám průběh dopravní nehody, což není projednávaný případ, neboť obě účastnice dopravní nehody podrobně popsaly způsob jízdy před střetem. Vzájemným porovnáním nebyla shledána žádná pochybnost o tom, že by se skutek stal jinak, než ho obě účastnice vypověděly. Zdůraznil také, že s jejich výpověďmi koresponduje postavení vozidel, celková dopravní situace a zejména poškození obou vozidel. Co se týká okolnosti, zda byl v činnosti levý ukazatel směru jízdy u vozidla Škoda, k tomu žalovaný uvedl, že tuto otázku by soudní znalec nebyl schopen potvrdit, ani vyvrátit s tím, že ten se zabývá a vychází pouze ze stop zjištěných na místě samém ve spise. Žalovaný zdůraznil, že znalec hodnotí postavení vozidel a vzájemné působení vozidel ve vztahu k síle a rychlosti nárazu, technicky není možné zpětně zjistit, zda byl levý ukazatel v činnosti či nikoli. Uvedl, že z výpovědi obou účastnic dopravní nehody bylo prokázáno, že levý ukazatel směru jízdy byl v činnosti.
9. Správní orgán I. stupně následně rozhodnutím ze dne 11. 9. 2019 č. j. MUKR 14466/2019 ve výroku I. uznal žalobkyni vinnou 1) tím, že se z nedbalosti dopustila přestupku podle §

125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu), tím, že dne 30. 5. 2018 ve 12:25 hodin řídila na pozemních komunikacích v obci Kravaře po ulici Hlučínské na silnici I. třídy č. 56 ve směru jízdy k obci Dolní Benešov – Zábřeh, osobní motorové vozidlo tovární značky Fiat Punto, RZ X, kdy předjížděla vozidlo v případech, kdy je to obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno – předjížděla vozidlo, které dávalo znamení o změně směru jízdy vlevo a nešlo toto vozidlo předjet vpravo podle § 17 odst. 1 zákona o silničním provozu, a to tak, že započala předjíždět u křižovatky s ulicí Kostelní před ní jedoucí osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, RZ X, řidičky A. K., která před odbočením vlevo v křižovatce s ulicí Kostelní dala znamení o změně směru jízdy vlevo a zařazovala se co nejdále vlevo v části vozovky určené pro její směr jízdy (ke středové čáře vozovky) a při předjíždění vozidla Škoda, které odbočovalo vlevo do ulice Kostelní, došlo ke střetu mezi pravým bokem vozidla Fiat a levou přední částí vozidla Škoda. Při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob a byla způsobena hmotná škoda na vozidlech Fiat a Škoda. Žalobkyně tímto jednáním porušila ust. § 17 odst. 5 písm. e) zákona o silničním provozu a zavinila projednávanou dopravní nehodu. V bodě 2) byla žalobkyně uznána vinnou tím, že se z nedbalosti dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že dne 30. 5. 2018 ve 12:25 hodin řídila na pozemních komunikacích v obci Kravaře po ulici Hlučínské na silnici I. třídy č. 56 ve směru jízdy k obci Dolní Benešov – Zábřeh osobní motorové vozidlo tovární značky Fiat Punto, RZ X, kdy jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) až j) v § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu, porušila povinnost stanovenou v hlavě II. zákona o silničním provozu, a to § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, kdy se neřídila dopravními značkami, a to že při předjíždění vozidla Škoda Fabia, RZ X nerespektovala vodorovnou dopravní značku č. V1a „Podélná čára souvislá“ tím, že ji přejela s vozidlem, kdy předjížděla v levém protisměrném jízdním pruhu ve směru jízdy. Tím porušila ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č. 8 vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyni byla podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu v souladu s § 41 odst. 1 a § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel pro všechny skupiny na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále jí byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Výrokem II. byla řidička vozidla Škoda Fabia paní A.K. uznána vinnou tím, že se z nedbalosti dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že porušila povinnost stanovenou v hlavě II. zákona o silničním provozu, a to § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu, kdy při odbočování na křižovatce ohrozila řidiče jedoucího za ní a nedbala zvýšené opatrnosti, a to tak, že při odbočování vlevo v křižovatce do ulice Kostelní byla již předjížděna zleva osobním motorovým vozidlem tovární značky Fiat Punto, RZ X, řidičkou T. B. a došlo ke střetu. Obviněná A. K. svým jednáním porušila § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu a zavinila projednávanou dopravní nehodu. Byla jí uložena pokuta 1 500 Kč a rovněž povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku.

10. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím zástupce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 18. 12. 2019 č. j. MSK 166831/2019 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
11. Podle ust. § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
12. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
13. Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
14. Podle ust. § 52 správního řádu, účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
15. Podle ust. § 17 odst. 5 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí předjíždět, dává-li řidič vpředu jedoucího vozidla znamení o změně směru jízdy vlevo a není-li možné předjetí vpravo podle odst. 1 nebo předjetí v dalším volném jízdním pruhu vyznačeném na vozovce v tomtéž směru jízdy.
16. Podle ust. 4 písm. c) zákona o silničním provozu ve spojení s přílohou č. 8 vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace. Vodorovná dopravní značka č. V1a – Podélná čára souvislá se používá zejména k oddělení jízdních pruhů s protisměrným provozem, k oddělení části řadících pruhů a k oddělení části odbočovacího nebo připojovacího pruhu od průběžného pruhu. Značku je zakázáno přejíždět nebo ji nákladem přesahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci.
17. Krajský soud předně konstatuje, že rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně je nutno posuzovat jako jeden celek. Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalobkyně o nutnosti provedení dalšího dokazování a nesdílí ani její názor, že správní orgány neuvedly, co bylo podkladem pro rozhodnutí a že vycházely pouze z rozporných tvrzení účastnic dopravní nehody. Z výše citovaného obsahu správního spisu a rozhodnutí správních orgánů plyne, že správní orgány vycházely nejen z výpovědí obou účastnic dopravní nehody, nýbrž také z plánu dopravní nehody a z protokolu o nehodě v silničním provozu a z fotodokumentace, které zachycují konečné postavení vozidel po nehodovém ději a poškození obou vozidel, přičemž s těmito důkazy koresponduje výpověď žalobkyně a druhé účastnice nehody paní K.. Soud souhlasí s žalovaným, že z těchto důkazů zcela jednoznačně vyplývá, že ke střetu obou vozidel došlo v levé protisměrné části pozemní komunikace, přičemž z postavení vozidla Škoda řízeného paní K. vyplývá, že před střetem se vozidlo pohybovalo v levé části pravého jízdního pruhu, neboť po střetu byla i zadní

levá část v protisměrné části komunikace, přičemž náraz směřoval do míst levého předního kola a těsně nad něj, a pokud se na vozidle Škoda nacházejí rýhy od vozidla Fiat (pod levým předním světlotemetem), tak ty vznikly v důsledku střetu a pokračování v jízdě vozidla Fiat, které nebylo střetem odhozeno. Tím, že vozidlo Fiat po střetu pokračovalo v jízdě mírně vpravo, došlo k poškození skoro celé jeho pravé části. Soud souhlasí s žalovaným rovněž v tom, že pokud by se vozidlo Škoda nacházelo před odbočením vlevo uprostřed jízdního pruhu, nebo by jelo u pravého okraje pozemní komunikace, došlo by ke střetu mezi vozidly levým předním rohem vozidla Škoda, kdy by byl rozbitý levý přední světlotmet. Žalobkyně sama v průběhu správního řízení vypověděla, že viděla, že řidička vozidla Škoda paní K. dávala znamení o změně směru jízdy. Na otázku správního orgánu, z jakého důvodu vozidlo předjížděla přes podélnou čáru souvislou, odpověděla, že vozidlo Škoda jelo pomalu, přibrzdňovalo, proto se rozhodla toto vozidlo předjet. I dle názoru soudu skutečnost, že vozidlo Škoda „jelo pomalu a přibrzdňovalo“ (žalobkyně toto opakuje i v žalobě), není okolností, která by žalobkyni zbavila odpovědnosti za předmětný přestupek a nejedná se tedy o zjištění, které by mělo být hodnoceno „ve prospěch žalobkyně“. Soud souhlasí s žalovaným, že za situace, kdy vozidlo značky Škoda zpomalovalo, dávalo znamení o změně směru jízdy, měly být tyto okolnosti pro žalobkyni signálem k tomu, aby dbala zvýšené opatrnosti a vyčkala, jaký manévr bude vozidlo Škoda provádět. Z výpovědi žalobkyně (a zmiňuje to i v žalobě) rovněž vyplynulo, že si byla vědoma toho, že se v daném místě nachází podélná čára souvislá. Protože byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a správní orgán dostal své povinnosti vyplývající z § 3 správního řádu, soud považoval ve shodě se správními orgány za nadbytečné provádět důkaz znaleckým posudkem. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou důkazy uvedeny souhrnně na str. 4. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí činí zjištění z jednotlivých důkazů podrobně na str. 4. Námitka žalobkyně, že správní orgán neuvedl, co bylo odkladem pro rozhodnutí, je tak v příkrém rozporu s rozhodnutími správních orgánů obou stupňů. Při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgány postupovaly v souladu s § 50 odst. 4 s.ř.s.

18. Soud souhlasí se závěry žalovaného, že žalobkyně tím, že předjížděla před ní jedoucí vozidlo, které dávalo znamení o změně směru jízdy, porušila ust. § 17 odst. 5 písm. e) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu. Zavinění hodnotil žalovaný u tohoto přestupku ve formě nedbalosti nevědomé. S tímto posouzením se soud ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje na str. 5 napadeného rozhodnutí. Co se týká přestupku spočívajícího v porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č. 8 vyhl. č. 294/2015 Sb., neboť žalobkyně se neřídila dopravními značkami, při předjíždění vozidla Škoda nerespektovala vodorovnou dopravní značku č. V1a „Podélná čára souvislá“. Tím naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Soud sdílí rovněž závěr správních orgánů, které shodně zavinění u tohoto přestupku hodnotily jako vědomou nedbalost. Souhlasí rovněž se závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí a i v tomto rozsahu odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí na str. 6. Přisvědčit nelze ani výhradám žalobkyně, že se správní orgány nezabývaly posouzením protiprávního jednání řidičky vozidla zn. Škoda paní A. K. I toto tvrzení žalobkyně je v rozporu s obsahem rozhodnutí správních orgánů. Krajský soud v tomto směru odkazuje na str. 7 – 9 napadeného rozhodnutí. U řidičky K. bylo zjištěno porušení ust. § 21 odst. 1 zákona o

silničním provozu a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

19. Krajský soud uzavírá, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly, zcela dostatečně se v odůvodnění svých rozhodnutí vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobkyně a rozhodnutí jsou zákonná. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
20. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
21. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 18.08.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně